

**SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA**  
**Pf.II.20.258/2013/3.szám**

A Szegedi Ítélőtábla dr. Kovács Arthur ügyvéd által képviselt felperesnek - **(jogtanácsos neve)** rendőr alezredes jogtanácsos által képviselt alperes ellen adatkezelési információ kiadása iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2013. február 12. napján kelt 2.P.21.096/2012/24. számú ítélete ellen a felperes 25. sorszám alatt benyújtott fellebbezése alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

**Í T É L E T E T :**

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja** azzal a pontosítással, hogy mellőzi az illeték viselésére vonatkozó rendelkezést.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 5 000 (ötezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

**I N D O K O L Á S :**

A felperest az ellene indult vagyon elleni bűncselekmények miatt előzetes letartóztatásba helyezték. Gyanúsított kihallgatása során különböző bűncselekményekről szolgáltatott adatokat az alperesnek, erről kilenc jegyzőkönyv készült. E jegyzőkönyveket a 18321-2/03/2000. TÜK számon folytatott „mobil” fedőnevű titkos információgyűjtő tevékenység dossziéjába helyezték. A „mobil” fedőnevű titkos információgyűjtő tevékenység iratait, köztük a felperes meghallgatásáról készült jegyzőkönyveket 2000. június 5. napján államtitokká minősítették 2021. december 31. napjáig.

A felperes házastársa közreműködésével 2001. december 12-én 7 db floppy lemezt és 2 db CD lemezt adott át az alperesnek. A felperes elfogásakor az általa használt lakásban több tárgyat lefoglaltak, amelyeket az alperes illetékességi és hatásköri okok miatt átadott a Budapesti Rendőr-főkapitányságnak. A Budapesti Rendőr-

főkapitányság Nyomozó Főosztály Szervezett és Gépjármű Bűnözés Elleni Osztálya 2002. május 10. napján a bűnjeleket a BRFK Vizsgálati Osztály Gazdaságvédelmi Osztályának küldte meg. Ugyancsak a BRFK-nak küldte meg az alperes a felperes által rendelkezésére bocsátott floppy és CD lemezeket.

A Fővárosi Bíróságon 6.B.262/2003. számon több bűncselekmény miatt folyt büntetőeljárás a felperes ellen. Ennek során a BRFK Vizsgálati Főosztály Életvédelmi Osztályán 2004. január 21. napján kivonat készült az alperes által a felperes kihallgatásáról 2001. november 12-én és 27-én felvett minősített jegyzőkönyvekből. A kivonatok titkos minősítését 2004. február 27-én megszüntették és a nyílttá tett okiratokat a Fővárosi Bíróság a büntetőügyben bizonyítékként figyelembe vette. A Fővárosi Bíróság a büntetőeljárásban hozott ítéletével előre kitervelten, aljas indokból, különös kegyetlenséggel, több emberen, 14 éven aluli személy sérelmére elkövetett emberölés és közveszélyokozás büntette miatt, mint felbujtót bűnösnek mondta ki a felperest, és halmazati büntetésül életfogytig tartó fegyház büntetésre, valamint 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az elsőfokú ítélet a felperes vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla 2005. december 13. napján kelt 2.Bf.898/2005/53. számú ítéletével emelkedett jogerőre.

A felperes jogerős ítélettel szembeni perújítási kérelmét a Fővárosi Ítéltábla a 2006. december 14. napján kelt 3.Bpi.10.892/2006/10. számú végzésével azzal utasította el, hogy a felperes ún. „TÜK- ügyekben” tett vallomásaira történő hivatkozása nem tekinthető új bizonyítéknak, emiatt az ítéltábla nem látott lehetőséget, illetve indokot a titkosított jegyzőkönyvként megjelölt vallomások beszerzésére. Megállapította, hogy a perújítási indítványban megjelölt új bizonyítékokra hivatkozással a felperes a jogerős ítéleti tényállást, a bizonyítékok mérlegelését támadja, ami a perújítási eljárásban nem vezethet eredményre.

A felperes több alkalommal kezdeményezte az államtitok minősítésű jegyzőkönyvek minősítésének megszüntetését, és kérte, az alperes biztosítsa számára, hogy azokat a büntetőeljárásban, valamint a rendkívüli jogorvoslati eljárásban felhasználhassa. Kifogásolta, hogy az alperes bünyügyi osztályvezetője a nyomozóhatóságnak nem számolt el az adathordozókkal. A felperes több alkalommal kezdeményezte a minősített iratok tekintetében a megismerési engedély kiállítását, amelynek az alperes két eset kivételével, 2007. február 8-án, április 2-án, szeptember 6-án, május 10-én, illetve 2008. január 21. napján eleget tett. Ennek alapján a felperes a felvett jegyzőkönyveket megtekintette.

Az alperes 2010. december 8. napján kelt válaszelevelében tájékoztatta a felperest, nincs hiteles ismerete arról, hogy a vele szemben a Fővárosi Bíróság előtt emberölés büntette miatt folyt büntetőeljárásban a vádat képviselő ügyészség a bíróság előtt a vád alátámasztására milyen bizonyítási eszközöket használt fel, és nem ismeri a

jogerős ítélet tartalmát sem. Utalt arra, hogy a büntetőeljárásban engedélyezték a minősített jegyzőkönyvekből készített kivonatok bizonyítékként történő felhasználását, ezért a felperest nem kötötte titoktartási kötelezettség a bizonyítékként felhasznált adatokkal összefüggésben.

Az alperes a 2010. április 26. napján kelt levelében azon kérdésre válaszolva, hogy kik ismerhetik meg az államtitok tartalmát, tájékoztatta a felperest arról, hogy a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 63. § (5) bekezdése értelmében a bíró és az ügyész külön engedély nélkül megismerheti az államtitok tartalmát, továbbá, hogy a 2001. augusztus 15-én elkövetett bűncselekmény miatt a BRFK folytatott büntetőeljárást, és a bírósági eljárás is **(település neve)-en** zajlott, ebből következően a büntetőeljárásban történt bármely titoktartás alóli felmentéssel kapcsolatban a **(település neve)-i** nyomozószerv tud választ adni.

Időközben a perbeli iratok minősítését „bizalmas” minősítési szintre csökkentették, majd 2012. január 18. napján az alperes az ORFK állásfoglalása alapján az iratok minősítését megszüntette.

A felperes a 2012. március 3. napján kelt levelében tájékoztatást kért az alperestől az említett 9 db jegyzőkönyvbe foglalt vallomásáról és azok adatkezelési információiról. Előadta, erre azért van szüksége, mert újabb perújítási eljárást kíván kezdeményezni, s ehhez szükséges az alperes válasza. A levélben az alábbi 14 kérdés megválaszolását kérte.

- 1.) A 2001. augusztus 15-i gyűjtogatás bűncselekménnyel kapcsolatban a 18321-8-2001/227-004. TÜK-jegyzőkönyv minősítése miatt kötötte-e titoktartási kötelezettség 2003. és 2006. között a bűncselekmény előzményeire, kiváltó okára, részleteire, a tettes bűncselekmény előtti és utáni viselkedésére, a tettes különböző bűncselekményi terveiről való lebeszéléseire?
- 2.) Adott-e a minősítő a titoktartási kötelezettsége alóli felmentést a 6.B.262/2003. számú büntetőügyben az első gyanúsítástól (2002. május 27.) kezdődően az eljárás bármely szakában?
- 3.) Kapott-e megismerési engedélyt **(bírák, ülnökök megnevezése)** bírók a 2001. augusztus 15-i gyűjtogatás bűncselekményre vonatkozó feltáró vallomása megismerésére?
- 4.) Az alperes a Be. hivatkozott rendelkezései alapján biztosította-e kérelmére a védekezéséhez felhasználni kívánt, az ügyről tett feltáró tanúvallomásait?
- 5.) Az alperes információi szerint a 18321-8-2001/227-004 TÜK-jegyzőkönyv és melléklete tartalmazza-e a 15. Irányelv 1/A/e. pontjának megfelelő adatokat?
- 6.) Ki, mikor és milyen törvényi okból titkosította a vallomását?

- 7.) A minősítő vagy a minősítői jogkör gyakorlója eleget tett-e a Be. 410. § (3) bekezdésében írt törvényi előírásoknak (jelentették-e az eljáró ügyésznek, bíróságnak, hogy a BRFK által gépelt kivonaton kívül más, esetleg perdöntő információk is vannak az alperes adatkezelésében)?
- 8.) A minősítő vagy minősítői jogkör gyakorlója eleget tett a Be. 417. § (3) bekezdésében írtaknak (jelentették-e a legfőbb ügyésznek, hogy esetleg a Be. 78. § (4) bekezdés szerinti tiltott módon történt a terhelt kihallgatása a titoktartási felmentés elmaradása miatt, ezért törvényi hatályon kívül helyezési okok merülhetnek fel)?
- 9.) Titkosak-e a 18321-2/03/2000/065. TÜK-jegyzőkönyvben rögzített adathordozók adatai, több száz autólopás bűnjelének adata, tekintettel **(tanú neve)** tanú büntetőeljárásban tett azon tanúvallomására, amely szerint az átadott 2 db CD és 7 db floppy lemezzel kapcsolatos információkról nem tud érdemben nyilatkozni, mert azok államtitkot képeznek és felmentése nem történt meg?
- 10.) Nyilatkozzon az alperes, hogy a bűnüldözési célokra átadott adathordozói adatai hol vannak, mert erre az elmúlt 10 év során választ nem kapott.
- 11.) Történt-e adatmentés 112 db autólopás bűnjeléről az alperesnél, vagy sem?
- 12.) A megjelölt számú nyilatkozatait tartalmazó jegyzőkönyvek tartalma és az átadott adathordozók adatai 112 db autólopás bűncselekményéről szólnak-e, illetve milyen intézkedések történtek az elkövetők felelősségre vonása érdekében?
- 13.) Hány kérelemmel fordult az alpereshez vallomásai felhasználhatósága érdekében azért, hogy bizonyíthassa ártatlanságát?
- 14.) Hány kérelemmel fordult az alpereshez az általa feltárt korrupciós és más bünszervezeti bűncselekmények elkövetőinek felelősségre vonása érdekében?

A felperes keresetében kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest a fenti kérdéseire való tájékoztatás 15 napon belül történő megadására. Keresete jogalapjaként a 2011. évi CXII. tv. 22. § (1) bekezdésére és 31. § (1) bekezdésére, valamint 14. § a) pontjára hivatkozott. Álláspontja szerint az alperesnek tájékoztatnia kellett volna a kért személyes adatokról, illetve adatkezelésről, azonban az alperes azt megtagadta. Kérte megállapítani az adatkezelés jogsértő voltát a közérdekű adatoknak és minőségi adatkezelési információk kiadásának megtagadása miatt.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Védekezése szerint nem korlátozta a felperest abban, hogy a minősített iratok tekintetében éljen megismerési jogával. A felperes kérelmére a megismerési engedélyt a tényállásban írtak szerint kiállította, és a felperes e jogát gyakorolta is. Hangsúlyozta, a floppy és CD adathordozók és azok tartalma vonatkozásában nem minősül adatkezelőnek. Előadása szerint az információkat a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező rendőri szerveknek továbbította, arról, hogy az átadott információk alapján milyen intézkedések történtek, nincs tudomása. Kiemelte, az adatvédelmi biztos helyszíni vizsgálatot folytatott a felperes ügyében, ennek során a minősítési eljárás jogszerűségével, szükségességével, valamint a tájékoztatási jog érvényesítésével kapcsolatban kifogást nem fogalmazott meg. Állítása szerint

tájékoztatatta a felperest arról is, hogy a jegyzőkönyvek másolatához jogszerűen hozzájuthat, mivel jogosult a büntetőeljárás során keletkezett vagy beszerzett iratokból másolatot kérni. A felperes e jogával élt is, így a jegyzőkönyvek másolatban feltételezhetően a birtokában vannak, ezért azok tartalmára irányuló kérdései okafogyottá váltak. Álláspontja szerint amennyiben az adatkérésben megjelölt információk személyes adatnak minősülnek, azok a bűnügyi személyes adatok körében értelmezhetők, ezért kezelésüket az Rtv. határozza meg az információs szabadságról és önrendelkezési jogról szóló törvény keretei között. Védekezése szerint az Info tv. 16. §-ának és az Rtv. 91/A. §-ának a rendelkezései alapján mellőzte a részletes válaszadást, a kérelem előterjesztésekor ugyanis a Győri Fellebbviteli Főügyészség tájékoztatása szerint perújítási eljárás a felperes büntetőügyében nem volt folyamatban, ezért a felperes által megjelölt cél és indok (a hivatalos tájékoztatást ártatlanságának igazolásához kívánja felhasználni a perújítási eljárásban) nem volt megalapozott. Az Info tv. 14. §-ának értelmezése szerint a tájékoztatás alapvetően csak adatok fajtájára és azok kezelésének módjára, formájára, továbbításának körülményeire vonatkozhat, nem pedig annak tartalmára és kiadására. E tájékoztatást pedig a felperes részére megadta. A per tárgyává tett valamennyi kérdésfeltevés kapcsán kifejtette érdemi álláspontját.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10 000 Ft perköltséget, s megállapította, hogy a feljegyzett eljárási illetéket az állam viseli. Az elsőfokú bíróság a felperes által feltett kérdéseket illetően egyenként vizsgálta, hogy azok a 2011. évi CXII. tv. hatálya alá tartoznak-e, azaz a kért tájékoztatás az alperes személyes adataira vonatkozik-e, illetve az egyes információk tekintetében az alperes adatkezelőnek minősül-e. Az 1.) pontban feltett kérdés kapcsán rámutatott, az alperes igazolta, hogy a felperes 2010. december 8. napján az erre vonatkozó tájékoztatást megkapta, ugyanakkor álláspontja szerint az nem vonható az Info tv. 14. § a) pontja körébe, mert nem a személyes adatok kezelésére vonatkozó információra, hanem lényegét tekintve jogszabály értelmezésére irányul. Ugyanezen álláspontot foglalta el a 2.), a 3.), 4.) és 5.), 7.), és 8.) pontban megfogalmazott kérdéseket illetően is. Rámutatott, a 9-11. pontban írtak tekintetében az alperes nem minősül adatkezelőnek, a peradatok ugyanis alátámasztják, hogy a felperes által megjelölt adathordozók már nincsenek az alperes birtokában. A 12.) pontban a felperes a nyomozóhatóság intézkedésének elmulasztását kéri számon az alperestől, illetőleg a jegyzőkönyvek tartalmára vonatkozó információt kér, ez utóbbiak viszont már a rendelkezésére állnak, ezért az e pontban megjelöltek sem tartoznak a törvény hatálya alá. A 13.) és 14.) pontban kért információk kapcsán arra az álláspontra helyezkedett, nem állapítható meg, hogy azok az alperes rendelkezésére állnak, az adatok előállítására pedig az alperes nem kötelezhető. Megjegyezte, a kért jegyzőkönyvek minősítését feloldották, így a

felperest semmi nem zárja el attól, hogy a jegyzőkönyvek birtokában ismételten perújítási eljárást kezdeményezzen a büntető ügyében, illetve amennyiben a perújítási eljárást elrendelik, nincs akadálya annak, hogy az eljáró bíróság az iratokat beszerezze.

Az ítélet ellen benyújtott fellebbezésében a felperes elsődlegesen annak keresete szerinti megváltoztatását, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Tévesnek minősítette az elsőfokú bíróság azon álláspontját, miszerint a kiadni kért információk nem tartoznak a 2011. évi CXII. tv-ben írt személyes adat és adatkezelés fogalma alá. Kérte figyelembe venni a felperes személyesen írt beadványát.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés **nem alapos**.

Az ítélet előrebocsátja, hogy a felperes személyesen előterjesztett beadványa a fellebbezés elbírálása körében nem vehető figyelembe. A Pp. 73/A. § (1) bekezdés a) pontja alapján ugyanis az ítélet előtti eljárásban az ítélet, valamint az ügy érdemében hozott végzések elleni fellebbezést előterjesztő fél számára a jogi képviselő kötelező. A felperes viszont a 25., illetve 26. sorszám alatt előterjesztett beadványait nem jogi képviselője közreműködésével nyújtotta be, ezért azok a Pp. 73/B. (1) bekezdés első mondata alapján hatálytalanok, az abban foglaltak fellebbezési előadásként nem vehetők figyelembe.

Rámutat továbbá az ítélet, hogy a jelen per az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján tárgyánál fogva illetékmentes, ezért a perben illetékfizetési kötelezettség sem merült fel. Erre tekintettel szükségessé vált az elsőfokú ítélet illetékfizetésre vonatkozó rendelkezésének a mellőzése.

Ami a joghatályosan benyújtott fellebbezést illeti:

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az ítélet az abból levont érdemi döntésével és annak kifejtett indokaival is egyetért. Ezért ítéletét - a rendelkező részben írt pontosítással - a Pp. 254. § (3) bekezdése és Pp. 253. § (2) bekezdése alapján annak helyes indokai szerint helybenhagyta.

Az elsőfokú eljárásban előadottak kapcsán megjegyzi, hogy a felperes keresete jogalapjaként hivatkozott a 2011. évi CXII. tv. (Info tv.) 31. §-ában írtakra is. E jogszabályi rendelkezés a közérdekű adat megismerésére vonatkozó igényt szabályozza, a felperes által érvényesített igények egyike sem minősül azonban közérdekű adatnak. Az elsőfokú bíróság határozatának indokolásában helyesen

foglalt állást az egyes, a per tárgyává tett kérdésfeltevések kapcsán a tekintetben, hogy a kérdésekben foglaltak csak részben tartoznak az adatvédelmi törvény hatálya alá, másrészt a törvény hatálya alá tartozó adatokat a felperes már megismerte. Ezek sorába tartozik az ítélet indokolásában - feltehetően adminisztrációs okból - fel nem tüntetett 6. pontban megjelölt kérdés, az előzményi iratok alapján a felperesnek ugyanis rendelkezésére állnak a kért információk. Helytállóan foglalt állást az elsőfokú bíróság abban a kérdésben is, hogy melyek azok az adatok, amelyek tekintetében az alperes nem minősül adatkezelőnek, következésképp vele szemben az igény nem érvényesíthető.

Az eredménytelenül fellebbező felperest az ítélet tábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes jogi képviselőjével felmerült - a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (3) bekezdése alapján megállapított - másodfokú perköltségének a megfizetésére. A másodfokú eljárásban az Itv. már hivatkozott 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékfizetési kötelezettség nem merült fel.

S z e g e d , 2013. április 30.

|                       |                                |                                 |
|-----------------------|--------------------------------|---------------------------------|
| Dr.Szeghő Katalin sk. | Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk. | Bereczkyné dr. Lengyel Nóra sk. |
| a tanács elnöke       | előadó bíró                    | táblabíró                       |